

napravljal prostor drugim. Ker se pa tudi sili in premožni ljudje streljajo, zastupljajo, obešajo, mečejo pod vlak ali skačejo z mostov in nadstropij se o letih slučajih poroča previdno in dostojno. „Nenadoma nas je zapustil“, „Nepričakovano v Bogu zaspal“, „Prerano je šel od nas...“ „Nehalo je biti blago srce“ i.t.d. — Kako lepa bi bila sloga, idealno sožitje vseh trpečih in sočustvojočih, ako bi se o vseh obupancih pisalo na tako obziren način in se vsaj v takih slučajih ne bi delala razlika med sloji!

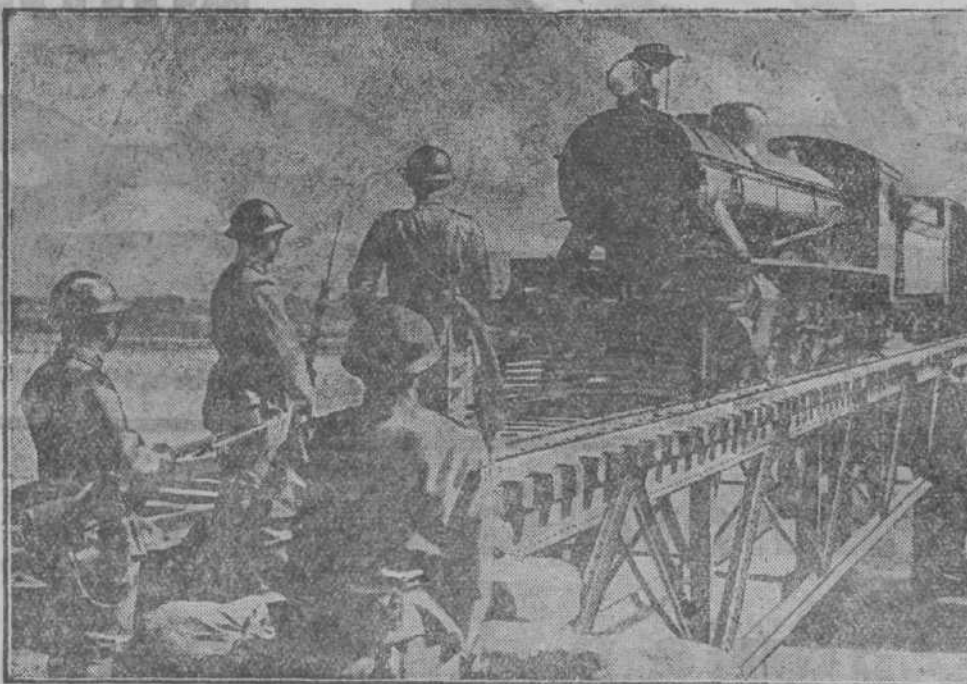
In potem pogledimo takozvano „kriminalno kroniko“ v časopisu. Reče, ki je zašel v bedo, se je polastil tujega imetja. Imel je smolo da so ga ujeli, ravno zato ker ni bil izvežban v skrivanju greha iz sile. Pa so napisali o takih slučajih: „Znani tat (celo ime, daš še ni nikdar kradel ali bil kaznovan!) ima dolge prste... Nevaren je tujemu imetju... Posledica slabe vzgoje... Jabolko ne pade daleč od drevesa... (Ubogi, nedolžni stariši, morda že pokojni!)... Javnemu imetju nevaren tip... i.t.d.“ — In pri takozvanih „boljših“ Judeh? — Navadno se „čikretno“ molči radi „ugleda“ družine... („Gott behüte, etwas davon zu berichten“ grozijo po telefonu...) V najboljšem slučaju pišejo: „Odkrili so neke nerednosti, ki pa osumljenca ne zadevajo,“ ali „Poneverba pod čudnimi okoliščinami, ki izključujejo vsako krivdo osumljenca“ (ki pa je že preko meje...) Pri prav fini gospodi je tatinsko nagnenje — kleptomanija... Neozdravljiva bolezen... Nespretna manipulacija... Žrtev svoje zaupljivosti... Smola v službi... i.t.d. —

Vse to v imenu tistega demokratiizma, ki hoče s svojo perverzno miselnostjo vplivati celo na zakon, ki pa je hvalabogu za vse enak. Najbolj demokratična in neizprosna je — Pravica! Seveda le v kriminalnih slučajih. V zasebnem življenju pa je videti pogreb pravice že blagopokojni Simon Gregorčič. — Zato še nekaj primerov! —

Izjak se napije. Večkrat iz nevolje, jeze, z namenom, da pozabi tegobo svojega življenja, da se omami iz bede. i.t.d. Seveda ne smem biti enostranski, ker je med neolikano množico, ki ne najde poti do umske prosvete žalibog strast pijančevanja zelo velika in za blaginjo in bodočnost naroda porazna. Ali demon Alkohol ima svoje verne svečnike, služabnike in sužnje v nič manjši meri med takozvano inteligenco (razumnostjo) in takozvanimi višjimi krogi, ki kljub krizi pijančevajo po notah cele noči, polnijo bare do rane zore, uganjajo orgije kakor se pri nas na kmetih imenujejo svinjarije in počenjajo vse mogoče. Le pomislimo na dragocene maske, ki nas spominjajo nekulturnih Zamorčev, Indjanov in — Berberov ter drugih plemen, kamor še ni prišla luč civilizacije... In k tej ostri pripravi samo še k sklepu par primerov in protiprimerov!

Preprosti človek je pijan ko svinja, ko krava, (kaka krivica živalim!) je notoričen pijanec... pošteno javnosti nevaren tip... pijandura... dočim je gospod v enakem ali bolj žalostnem položaju prav poetično klasificiran: „V rožcah so bili gospod... (Cetudi so te „rožce“ bile zrastle v cestnem jarku, v kaki luži, gnojščnici...) „Lepo so prepevali gospod, so bili dobre volje... do petelinovega petja...“ Ali oni pijani šofer je krulil, kakor živji mrjasec in budil poštene ljudi iz spanja... Nekoliko preveč navdušeni so bili gospod sinoči... (Pobil je gostilničarju vso kredenco in 77 stolov polomil...) Sosed Miha je storil isto; on pa je divjak, nasilnež, razbojnik, nevaren tip... O ti hinavski demokratizem, v katerem se očituje vsa nesloga današnje tlobe! — Potrebno pa je bilo to napisati v „Narodni Slogi“ vsem poštenim in pravičnim v ravnanje. — JOŽE DREMELJ. —

Iz Daljnega vshoda.

Most v Mandžuriji, za katerega so se vršili najsrditejši boji.

Dopisi.

TEDENSKA policijska kronika v Ptuj. Tatvina: Te dni se je policiji posrečilo prijeti tuji lastniki precej nevarnega Ignaca Rozmana, rojenega 27. 7. 1901 iz Viča pri Ljubljani. Imenovani je za taka dejanja že štirikrat kaznovan. Zadnji čas ga je zasledovalo novomeško okrožno sodišče radi zločina tatvine. Oddan je bil sodišču. — Goljufija: Polanec Antonija iz Bišekega vrha prav rada predružači svoje ime. Tako se je zgodilo v mesecu maju t.l., da je od trgovca K. v Ptuj vzel na kredit manufakturno blago v vrednosti 210. Din. in pri tem navedla, da se imenuje Kramberger Marija posestnica v Vintarocih št. 5. Kljub temu, da se je Micika pri trgovcu zavezala poravnati račun tekom enega meseca, vendar so potekali meseci, a Micke ni bilo od nikoder. Trgovci piše o pomni, vendar pismo priroma nazaj z navedbo, da ne najde naslovenke, ter, da je nepoznana. Te dni se je le posrečilo trgovcu, Micko islati in prijaviti policiji, ki jo je aretirala in oddala sodišču. — Druge aretacije: Barbara M. stara 24. let iz Sv. Lenarta se je ustavila za par dni v Ptuj z namenom, da na lahek način zasluži par kovačev. Tako se je nastavljala raznim moškim, vendar pa pri tem ni imela sreče, ker je nalezla na stražnika, ko se je nahajal v civilu in mu na kratko raztolmačila, da bi šla rada na hotelsko sobo s kakim kavalirjem. Takoj se ji je ponudil stražnik ter jo odvedel namesto v hotel na stražnico v policijski zapor. Ugotovilo se je, da je bila Barbika že venerično bolna in za taka dejanja že predkaznovana. Bila je oddana sodišču. — Marija M. iz Maribora je tudi precej zapekljiva ter se ponavlja se v tes fante zaljubljenosti in vse, kar ima. Tako jo je zopet zalotil stražnik; izročili so jo sodišču. — Zaradi beranja je bilo predanih sodišču 5. moških, dva precej samozvestno predrzna. — Prijavljeni so bili oblasti 4. zaradi kaljenja nočnega miru 3. za nespodobno vedenje po javnih lokalih, 10. radi prestopka cest. pol. reda, 3 radi ponesnaženja ulic, 3 radi trpinčenja živali, 3 radi krošnjarskih prestopkov, 3 radi prestopka obrednega reda in vloženi je bilo 20 drugih prijav.

PROSVETNO gibanje Ptujčanov so pospešili člani „Svobode“. Seveda je nastala hvalevredna kulturna tekma, ki pa ima svojo korenino v — inicijativ. Kakor odobravamo delovanje vseh kulturnih jedinic, tako se moramo pohvalno izraziti o ptujski „Svobodi“, katere dramatični odsek vprizori v nedeljo, dne

6. decembra ob 15. uri v Mestnem gledališču dramo iz perca duhovnika-pisatelja Fr. S. Finžgarja — „Razvalina življenja“. Režiral bo g. Roman Jagušič. Menda ne bo Ptujčana, ki te igre ne bi posetili. Zasedba vlog je odlična. —

KONCERT Glasbene matice. Letos poteče tleseto leto delovanja Glasbene matice. Kdor je zasledoval njeno delovanje, je pač od leta do leta opazil napredke. Na njem glasbeni šoli se je izvežbalo že fepo številno gojencev. Po kratkih desetih letih je Glasbeni Matiči uspelo ustanoviti pevski zbor in celo godalni kvartet. V soboto, dne 12. decembra nastopijo v dvorani Gf. M. ženski, moški in mešani zbor ter godalni kvartet s sledečim zanimivim sporedom: — 1. L. van Beethoven, op. št. 4 kvartet v c-molu Allegro ma non tanto — Scherzo — Menuet — Allegro. 2. A. Mozart: Kvartet v d-duru Allegretto — Andante — Menuet — Allegro. — Izvajajo gg. Logar, Hasl, Pavletič, Sedlbauer. — Po odmoru se predvajajo sledeči komadi: — 3. E. Adamič: Zazibala V. Mik: Jurjeva, izvaja ženski zbor. 4. J. Pavlič: Bolne rože. Narodna (J. Pavlič): Potkan ples, izvaja moški zbor 5. f. Ocvirk: Moja pomlad. Moravska narodna (E. Adamič): Zabučale gore E. Adamič: Kaj pa delajo ptički. E. Adamič: Ciganska posmehulja, izvaja mešani zbor. — Komur je do lepega petja in komorne glasbe, ta večer gotovo ne izostane. Predprodaja vstopnic je v glavni trafiki. — Ob predstoječi desetletnici ptujске Glasbene matice, ki je celo desetletje vršila kulturno delo v enem najbolj zapuščenih mest menda ne bo meščana, ki te prireditve ne bi obiskal. —

PTUJ ZA STRADAJOCE OTROKE. Pomladok Rdečega križa na Bregu vabi stariše in prijatelje šole na proslavo narodnega ujedinjenja. Proslava se vrši v torek, (praznik), dne 8. decembra v šoli na Bregu. Začetek je ob 3. uri popoldan. Vspored, ki je razviden iz lepakov, je zelo zanimiv. Prostovoljni prispevki so namenjeni za gladujočo dečo v Radatovičih v Beli Krajini. —

PRIJATELJEM lepe knjige in bralcem naše „Narodne sloge!“ — V kratkem izide 4. knjiga od znanega ljudskega pisatelja Antona Stražarja z naslovom: „Slovensko dekle“ (v vojnem času) Naročajte se takoj, da boste imeli za zimski čas lepo čtivo. —

Širite „Narodno Slogo“!

Sv. Miklavž je prišel.

(Kratka resnična povest.)

Koncem vasi, že čisto ob robu gozda je prebivala udova Podbregarica v svoji skromni leseni hišici. Trdo je bilo njeno življenje; dan za dnem je morala pri sosedih tlelati, da je preživela sebe in dvoje svojih otrok: osmletnega sinčka Jankota in dve leti mlajšo hčerko Milico.

Bilo je v pričetku meseca grudnia ko je prišel iz šole sinček Janko. Mati je ravno izdelovala košarico, a Milica se je igrala poleg nje s tistimi šibicami, s katerimi je mati pletla košarico.

„Mamica — tako je začel Janko ko je odložil šolsko torbico — a veste kaj? Sv. Miklavž bode kmalu prinašal vsako vrstna darila, ali bo nama tudi kaj prinesel, saj sva pridna?“

Podbregarica je prenehala z delom pa tako mlo in s skrbjo pogledala svojega ljubljene sinčka, da so ji postale solzne oči... Šele čez čas je spregovorila:

„Le pridni bodi Janko še zanaprej! Sv. Miklavž ne bo pozabil ne na tebe, ne na Milko.“

Dečko je bil na vso moč zadovoljen, kar od veselja je poskakoval in govoril: „Mama sem bil pridni in bom tudi!“

Dva dni za tem je odšla Podbregarica v bližnje mesto. S seboj je vzela najdražje, srebrno žepno uro z verižico od svojega tankega moža, da jo proda — pa kupi otrokoma Miklavževih daril.

Podbregarica je prišla k urarju in mu ponudila svoj drag spomin.

Ko sta se ravno pogajala urar in Podbregarica za uro in verižico, je bil poleg tudi neki neznani gospod. Ko je videl, da bo uboga žena dobila komaj malenkostno svoto za vse skupaj, jo je nagovoril:

„Vi ste gotovo v stiski, da prodajate to?“

Podbregarica mu v kratkem povedala, kaj jo je do tega dovedlo. Dobrodušni gospod se nasmehnil, seže v denarnico pa da strmeči žene cel tisočak.

„Tu imate mati, pa napravite otrokoma veselje, — a tudi jaz se oglasim čez par dni pri Vas!“

Tako je tudi bilo. Prijazni gospod se je oglašil čez par dni; jih še obdaroval, pa tak pozneje obadva otroka v mestne šole.

Dostikrat je pozneje rekel Janko: „Nikdar ne pozabim tega gospoda, brez njega bi ne bil nikdar to, kar sem (je namreč višji uradnik). Da, da, sv. Miklavž še vedno hodi, samo da včasih rajši zaide tje, kjer ga sploh ne potrebujejo.“

Koliko otrok bo zamanj čakalo sv. Miklavža in to pridnih, uboglih, vzornih, a — bednih! Mnogi paglavci, ki imajo srečo, da so njihovi roditelji petični — pa bodo obdarovani bogato in sijajno v posmeh — nemaničev.

Hudobna družba in njen notranji red sta že v srce nežnega otroka zasedla klico nesloge, ki ima svojo korenino v družabni razliki. —

Kdor oglašuje, napreduje!

Brivski salon

Moja brivnica v Panonski ulici postreže damam in gospodom po želji — brtje, striženje, onduliranje, manikura, vodna ondulacija, umivanje glave i.t.d. — Cene zmerne! — Postrežba solidna!

Josip Pleteršek —, lastnik brivskega salona.